

عنوان مقاله:

تذکره‌های ادبی به منزله گونه یا خرده‌گونه ادبی؟

محل انتشار:

ششمین همایش پژوهشهای ادبی (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 51

نویسنده:

سعید شفیعیون - استادیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

تذکره‌های ادبی ضمن آنکه یکی از مهم‌ترین منابع تحقیقی در حوزه زبان و ادبیات فارسی و حتی مباحث اجتماعی و تاریخی هستند، به نظر می‌رسد که خود در ساحت‌های مختلفی، برخوردار از ساختی دستورمند، البته با معیارهای تاکنون ناشناخته و ظریفی باشند که آنها را دست کم تا حد یک خرده‌گونه ادبی ارتقا می‌دهد. این ساحت از معنی تا صورت را شامل می‌شود. یعنی تذکره‌نویس در این حوزه بر اساس قواعد نانوشته پنهان، اثری را فراهم می‌آورد که از حیث موضوع و مضمون و انشا و لحن و حتی تدوین و تبویب کتاب، معیارین است و گرنه اثرش با همه فوایدی که می‌تواند داشته باشد، زیر چوبه و کوبه ناقدان و حریفان، خرد و خاکستر می‌شود. نگارنده در این مجال سعی دارد تا در کنار بازشناخت این معیارها، در بازنمود تذکره‌ها بعنوان یک خرده‌گونه ادبی تلاش کند.

کلمات کلیدی:

گونه ادبی، خرده‌گونه ادبی، تذکره، ساختار، طبقه‌بندی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/193619>

